

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2016/860

(2016. gada 4. februāris),

ar ko papildus konkrētē apstākļus, kad ir nepieciešami izņēmumi attiecībā uz norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru piemērošanu saskaņā ar 44. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīvu 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012⁽¹⁾, un jo īpaši tās 44. panta 11. punktu,

tā kā:

- (1) Noregulējuma kontekstā ir būtiski, ka noregulējuma iestādēm ir pietiekamas vadlīnijas, lai varētu nodrošināt, ka visā Savienībā pareizi un konsekventi tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments. Galvenais princips ir tāds, ka iekšējās rekapitalizācijas instrumentu var piemērot jebkurām saistībām, ja vien tās nav nepārprotami izslēgtas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2. punktu. Šā iemesla dēļ nevar prezumēt, ka kādas konkrētas saistības vienmēr būtu izslēdzamas no iekšējās rekapitalizācijas, ja vien tās nav minētas to saistību sarakstā, kas nepārprotami izslēgtas saskaņā ar minēto tiesību normu. Tik tiešām, noregulējuma iestādei jau noregulējuma plānošanas un noregulējamības novērtēšanas posmā būtu jācenšas pēc iespējas samazināt to kategoriju skaitu, kas izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas, lai ievērotu principu, ka akcionāri [šeit un turpmāk attiecīgā gadījumā – dalībnieki] un kreditori sedz noregulējuma izmaksas.
- (2) Vispārējs noregulējuma princips paredz, ka akcionāri un kreditori noregulējuma ietvaros sedz zaudējumus atbilstoši savu prasījumu prioritārai secībai parastā maksātnespējas procesā. Turklāt attieksmei pret tās pašas kategorijas kreditoriem ir jābūt vienlīdzīgai. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, ir nepieciešams skaidri definēt noregulējuma iestāžu rīcības brīvību konkrētas saistības pilnīgi vai daļēji izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas un pārnest zaudējumus uz citiem kreditoriem vai, ja nepieciešams, uz noregulējuma fondiem. Tādēļ ir nepieciešams precizēt apstākļus, kādos kreditorus var izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas, un jebkurai atkāpei no principa par vienlīdzīgu attieksmi pret viena ranga kreditoriem (tā dēvētais *pari passu* princips) ir jābūt samērīgai, pamatotai ar vispārējo interešu apsvērumiem un nediskriminējošai.
- (3) Ir svarīgi noregulējuma iestādes nodrošināt ar regulējumu par to, kā izmantojamas to pilnvaras Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktā minētajos izņēmuma gadījumos konkrētas saistības vai saistību kategoriju izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas, lai tādējādi nodrošinātu lielāku skaidrību attiecībā uz konkrētu noregulējuma scenāriju. Tomēr noregulējuma iestādēm ir nepieciešama elastība, lai tās katrā atsevišķā gadījumā varētu novērtēt, vai izslēgšana ir katrā ziņā nepieciešama un samērīga.
- (4) Būtu jāpieņem lēmums izmantot iekšējās rekapitalizācijas instrumentu (vai citus noregulējuma instrumentus), lai sasniegtu Direktīvas 2014/59/ES 31. panta 2. punktā minētos noregulējuma mērķus. Tāpat šie noregulējuma mērķi būtu jāņem vērā, arī pieņemot lēmumus par šā instrumenta izmantošanu, tostarp lēmumus par konkrētu saistību vai saistību kategorijas izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas konkrētā gadījumā.
- (5) Atbilstīgi šiem principiem spēja pilnīgi vai daļēji izslēgt konkrētas saistības no norakstīšanas vai konvertācijas [konversijas] pilnvaru piemērošanas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu nedrīkstētu pārsniegt

⁽¹⁾ OVL 173, 12.6.2014., 190. lpp.

minimumu, kas nepieciešams, lai sasniegtu mērķus, kas attaisno šādu izslēgšanu. Šajā nolūkā, kad vien iespējams, iespēja daļēji izslēgt konkrētas saistības, ierobežojot to norakstīšanas apmēru, ja tas ir pietiekami, lai sasniegtu mērķi, būtu jāizvēlas kā vairāk piemērota nekā tās pilnīga izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas.

- (6) Ārkārtējai pilnvaru izmantošanai, lai pilnīgi vai daļēji izslēgtu konkrētas saistības vai saistību kategorijas, nebūtu jāietekmē noregulējuma iestāžu pienākums pārliecināties, ka iestādes un to grupas ir noregulējamas un ka to rīcībā ir naudas līdzekļi, kas ir pietiekami, lai ievērotu prasības par pašu kapitāla minimumu un atbilstīgajām saistībām, lai segtu zaudējumus no noregulējuma un nodrošinātu rekapitalizāciju saskaņā ar noregulējuma plānu. Tik tiešām, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta c) apakšpunktu attiecīgajām noregulējuma iestādēm ir jāņem vērā iespējamā izslēgšana, kad tās pārliecinās, ka iestādei ir pietiekama zaudējumu segšanas un rekapitalizācijas spēja. Ciktāl atsevišķu saistību izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas varētu būtiski samazināt šīs spējas pakāpi, kas pieejama noregulējumā, noregulējuma iestādei, nosakot prasības par pašu kapitāla minimumu un atbilstīgajām saistībām saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 6. punkta c) apakšpunktu, būtu jāņem vērā varbūtējā šādas izslēgšanas nepieciešamība.
- (7) Ņemot vērā, ka noregulējuma iestādes iespējām izslēgt atsevišķas saistības vai saistību kategoriju no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu ir izņēmuma raksturs, noregulējuma iestādes novērtējumam ir jābūt pamatotam. Ja šāda izslēgšana nozīmētu noregulējuma fonda izmantošanu, noregulējuma iestādei būtu jāsniedz pārliecinošs skaidrojums par izņēmuma gadījumiem, kas izraisa izslēgšanu. Šis skaidrojums ir būtisks, lai Komisija spētu veikt savas pilnvaras, kas noteiktas Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 12. punktā, saskaņā ar kuru Komisijai 24 stundu laikā pēc noregulējuma iestādes paziņojuma par lēmumu izslēgt atsevišķas saistības ir jānolemj, vai tā ierosināto izslēgšanu aizliedz vai pieprasa tās grozījumu. Skaidrojumam, ko noregulējuma iestāde sniedz Komisijai, vajadzētu būt samērīgam, un būtu jāņem vērā nepieciešamība pēc lietderības, kas atbilst konkrētā gadījuma apstākļiem.
- (8) Noregulējuma gadījumā saistībām, kas tiek attiecinātas uz prasībām par pašu kapitāla minimumu un atbilstīgajām saistībām, principā vienmēr nepieciešamajā apmērā būtu jāveic iekšējā rekapitalizācija, lai segtu zaudējumus un rekapitalizētu iestādi, ciktāl noregulējuma iestādes noregulējuma plānošanas laikā tik tiešām paredz, ka šīs saistības ticamā un iespējamā veidā veicina zaudējumu segšanu un rekapitalizāciju. Izņēmuma gadījumos, kad noregulējuma iestādei ir nepieciešams izmantot izslēgšanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu, kas noregulējuma plānošanā nav tikusi apsvērta, un kad šāda izslēgšana nozīmētu noregulējuma fonda izmantošanu, noregulējuma iestādei būtu jāpaskaidro, kādi izņēmuma gadījumi attaisno šādu izslēgšanu un kādēļ noregulējuma plānošanas laikā noregulējuma iestāde šos izņēmuma gadījumus nevarēja paredzēt. Prasības izskaidrot šos faktoros būtu jāpiemēro samērīgi un atbilstoši, ņemot vērā nepieciešamību laikus veikt noregulējuma darbības.
- (9) Spēja izslēgt saistības no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu būtu jāīsteno, pilnā mērā ievērojot Savienības tiesību vispārējos principus, un it īpaši tai nebūtu jāietekmē citu kreditoru aizsardzība, proti, princips, ka neviens kreditors neuzņemas lielākus zaudējumus kā zaudējumus, kas tam būtu radušies, ja iestādes darbība būtu izbeigta parastā maksātnespējas procesa kārtībā (princips "neviens kreditors nav sliktākā situācijā"). Noregulējuma iestādēm, veicot izslēgšanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu un gatavojot noregulējuma plānu, būtu jāņem vērā nepieciešamība ievērot šos aizsardzības pasākumus un kreditoru kompensēšanas risks saistībā ar šo aizsardzības pasākumu pārkāpumu. Tomēr tam, ka noregulējuma iestādes lēmumu izslēgt konkrētas saistības var pārsūdzēt tiesā, nevajadzētu būt vienīgajam papildu izslēgšanas pamatojumam. Tam nevajadzētu skart to, ka pienācīgi tiek ņemti vērā iepriekšējie tiesas nolēmumi attiecībā uz noregulējuma darbībām, ja tās ir nozīmīgas konkrētajam gadījumam.
- (10) Noregulējuma iestādes vispārējo spēju veikt izslēgšanu ierobežo tas, ka zaudējumus, kurus izslēgšanas dēļ kreditori nav seguši pilnā apmērā, ar noregulējuma finansēšanas mehānismu var segt vienīgi tad, ja akcionāri un kreditori ir iemaksājuši summu, kas ir vienāda vismaz ar 8 % no iestādes pasīvu kopsummā (kas ietver arī pašu kapitālu).

- (11) Izslēgšana būtu jāapsver katrā gadījumā atsevišķi, analizējot attiecīgos apsvērumus saistībā ar katru potenciālo Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktā paredzētās izslēgšanas iemeslu, nevis apsverot attiecīgo iestāžu konkrētās iezīmes atsevišķi. Šai pieejai būtu jānodrošina konsekventa izņēmumu apstākļu apsvēršana un jānovērš nevajadzīgi konkurences izkropļojumi. Attiecīgā gadījumā būtu jāņem vērā iestādes iezīmes (piemēram, lielums, savstarpējā saistība vai sarežģītība), lai novērtētu, vai pastāv apstākļi, kas attaisno konkrētu saistību izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas. Tomēr šīm iezīmēm nebūtu automātiski jāattaisno izņēmums no šādas iestādes saistību iekšējās rekapitalizācijas.
- (12) Daži vispārīgi faktori, piemēram, tirgus apstākļi, pastāvošas grūtības vai iestādes zaudējumu apmērs, varētu ietekmēt varbūtību, ka iestādes izņēmuma gadījumi, kas noteikti Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktā. Tomēr šādi vispārīgi faktori nebūtu jāuzskata par vēl vienu patstāvīgu izslēgšanas pamatojumu papildus tiem, kas minēti Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta a)–d) apakšpunktā.
- (13) Apsverot to, vai pastāv kādi apstākļi, kas attaisno izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas, noregulējuma iestādei būtu jāņem vērā laikposms, pēc kura grūtības, kādās iestāde varētu nonākt tuvākajā nākotnē, vairs nevar risināt parastā kārtībā. Ja ir noteikti katras iestādes noregulējuma plāni un prasības par pašu kapitāla minimumu un atbilstīgajām saistībām un ja ir risināts jautājums par noregulējumam radītiem šķēršļiem, ir sagaidāms, ka iestādei vajadzētu būt nepieciešamajai spējai segt zaudējumus un tikt rekapitalizētai. Tik tiešām, noregulējuma shēmā būtu jāievēro noregulējuma plāns, tai skaitā noregulējuma stratēģija, ja vien, ņemot vērā lietas apstākļus, noregulējuma iestāde nenovērtē, ka noregulējuma mērķi iedarbīgāk tiks sasniegti tad, ja tiks veiktas darbības, kas nav paredzētas noregulējuma plānā.
- (14) Laikposmā, kad vēl nav apstiprināti noregulējuma plāni un prasības par pašu kapitāla minimumu un atbilstīgajām saistībām un kurā noregulējuma iestādes rīcībā nav bijis pietiekams laiks, lai detalizēti lemtu par noregulējuma stratēģijas īstenošanu, visticamāk, būs gadījumi, kuros iekšējās rekapitalizācijas instrumentu nav iespējams pieņemtā laikposmā piemērot visām atbilstīgajām saistībām. Nosakot, kas ir uzskatāms par “pieņemamu laikposmu”, būtu jāņem vērā ātrums un noteiktība, kas nepieciešami, lai pabeigtu iekšējo rekapitalizāciju līdz konkrētam datumam un iedarbīgi stabilizētu uzņēmumu. Ja praktiski nav iespējams veikt visus uzdevumus, kas nepieciešami, lai līdz minētajam datumam paveiktu konkrētu saistību iekšējo rekapitalizāciju, būtu jāuzskata, ka iekšējo rekapitalizāciju nav iespējams veikt “pieņemamā laikposmā”. Lēmums par to, kad “grūti” kļūst par “neiespējami”, būtu jāpieņem, balstoties uz kritērijiem, pēc kuriem nosaka “pieņemamu laikposmu”.
- (15) Principā saistības, ko reglamentē kādas trešās valsts tiesību akti, var iekšēji rekapitalizēt, ciktāl tās nav izslēgtas saskaņā ar 44. panta 2. punktu. 55. pantā paredzētā mehānisma mērķis ir palielināt iespējamību, ka šīs saistības var tikt rekapitalizētas saprātīgā termiņā. Tikpat svarīgi ir, ka Direktīvas 2014/59/ES 67. pantā ir paredzēta noregulējuma iestāžu rīcības brīvība pieprasīt, lai maksātspējas administrators vai cita persona, kas īsteno kontroli pār noregulējamo iestādi, veiktu visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka saistību norakstīšana vai konvertācija [konversija], ko reglamentē trešās valsts tiesību akti, stājas spēkā. Tomēr, ņemot vērā to, ka uz šādām saistībām neattiecas ES tiesību akti, pastāv neliels risks, ka izņēmuma gadījumos noregulējuma iestādes maksimāli pūliņi, tostarp rīcības brīvības īstenošana saskaņā ar 67. pantu, var nebūt pietiekami, lai novērstu problēmas attiecībā uz šādu saistību rekapitalizēšanu saprātīgā termiņā.
- (16) Praktisks šķērslis, kas liedz veikt konkrētu saistību iekšējo rekapitalizāciju, var būt arī tas, ka brīdī, kad noregulējuma iestāde piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, nav noteikts saistību apmērs vai to ir grūti noteikt. Tā tas var būt tādu nodrošinātu saistību gadījumā, kuru vērtība pārsniedz attiecīgā nodrošinājuma vērtību, vai tādu saistību gadījumā, kas ir atkarīgas no neprognozējamiem notikumiem nākotnē, piemēram, ārpusbilances posteņi vai piešķirts, bet vēl neizmantots finansējums. Šādus šķēršļus var novērst, izmantojot atbilstīgu novērtēšanu, piemēram, atceļot konkrētas saistības un vērtību nosakot ar aplēsi, izmantojot attiecīgās vērtēšanas metodes vai piemērojot “virtuālu”, procentuālu diskonta koeficientu.
- (17) Lai gan dažos gadījumos arī atvasināto instrumentu iekšējā rekapitalizācija tik tiešām ir sarežģīta, Direktīvas 2014/59/ES 49. pantā ir skaidri noteikts, kā veic atvasināto instrumentu iekšējo rekapitalizāciju, proti, pēc pozīcijas slēgšanas. Tam, ka pēc pozīcijas slēgšanas var būt grūti īsā laikā konstatēt savstarpējā ieskaita neto summu, nebūtu automātiski jāizraisa izslēgšana, jo to var arī risināt, izmantojot attiecīgas Komisijas noteiktas vērtēšanas metodes saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 49. panta 5. punktu, it īpaši provizoriskās vērtēšanas posmā. Šajā ziņā būtu jāparedz iestāžu pienākums pierādīt, ka tās spēj sniegt informāciju, kas nepieciešama, lai veiktu vērtēšanu noregulējuma nolūkā. Konkrētāk, noregulējuma iestādēm būtu jānodrošina, ka iestādes spēj sagatavot nepieciešamu, aktuālu informāciju noregulējuma stratēģijā paredzētajā termiņā, it īpaši lai saskaņā ar

Direktīvas 2014/59/ES 36. pantu atbalstītu ticamu vērtēšanu pirms noregulējuma un tā ietvaros. Turklāt pamatnostādnēs ir noteikts, ka noregulējuma iestādēm būtu jāapsver prasības iestādēm atsavināt savus aktīvus, kas ievērojami mazina vērtēšanas praktiskas īstenošanas iespējamību.

- (18) Direktīvas 2014/59/ES 2. pantā ir definēts jēdziens “kritiski svarīgas funkcijas” un “galvenās darbības jomas”. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuros tā konkrētizē apstākļus, kuros atsevišķas darbības un pakalpojumi varētu ietilpt termina “kritiski svarīgas funkcijas” vai “galvenās darbības jomas” definīcijas tvērumā. Šajā ziņā darbības jomas rentabilitāte pats par sevi nav pietiekams iemesls, lai no iekšējās rekapitalizācijas izslēgtu saistības, kas attiecas uz šo darbības jomu. Tomēr izslēgšanai var būt attaisnojums, ja galvenās darbības jomas saglabāšana ir kritiski svarīga, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, tostarp saglabātu kritiski svarīgās funkcijas, ja minēto mērķu sasniegšana tiek veicināta, turpinot galvenās darbības, pakalpojumus un darījumus.
- (19) Noregulējuma iestādes saistības, kas ir nepieciešamas riska pārvaldībai (risku ierobežošanai) kritiski svarīgo funkciju kontekstā, var izslēgt vienīgi tad, ja riska pārvaldība (risku ierobežošana) tiek atzīta prudenciālās uzraudzības vajadzībām un ja tā ir būtiska, lai uzturētu darbības jomas, kas saistītas ar kritiski svarīgām funkcijām, tā, ka, ja risku ierobežošana tiktu izbeigta, kritiski svarīgās funkcijas nepārtrauktība būtu ievērojami apdraudēta.
- (20) Turklāt noregulējuma iestādes saistības, kas ir nepieciešamas riska pārvaldībai (risku ierobežošanai) kritiski svarīgo funkciju kontekstā, var izslēgt vienīgi tad, ja, pieņemot, ka riska pārvaldības pasākuma darbība tiek izbeigta, iestādei termiņā, kas nepieciešams, lai uzturētu kritiski svarīgo funkciju, piemēram, ar vērtēšanu saistītā diapazona vai nenoteiktības dēļ, nebūtu iespējams to aizstāt ar saprātīgiem noteikumiem.
- (21) Nepieļaut kaitīgas ietekmes izplatīšanos, lai novērstu nozīmīgu negatīvu ietekmi uz finanšu sistēmu, ir vēl viens noregulējuma mērķis, kas var attaisnot izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas. Jebkurā ziņā izslēgšanai ar šādu pamatojumu būtu jānotiek vienīgi tad, ja tas ir absolūti nepieciešams un samērīgi, kā arī tad, ja kaitīgās ietekmes izplatīšanās ir tik apjomīga, ka tā būtu plaši izplatīta un lielā mērā traucētu finanšu tirgu darbību tā, ka tas radītu nopietnus traucējumus kādas dalībvalsts vai Savienības ekonomikā.
- (22) Kaitīgas ietekmes izplatīšanās risks var būt objektīvi raksturīgs iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanai. Lēģislatīvais lēmums par iekšējās rekapitalizācijas instrumenta (kā viena no galvenajiem noregulējuma instrumentiem) nostiprināšanu Direktīvā 2014/59/ES kopā ar principu, ka kreditoriem un akcionāriem būtu jāsedz zaudējumi, nozīmē, ka objektīvs kaitīgas ietekmes izplatīšanās risks, ar ko varētu būt saistīta iekšējā rekapitalizācija, nebūtu automātiski jāuzskata par saistību izslēgšanas iemeslu. Tādēļ noregulējuma iestādēm būtu rūpīgi jānovērtē šis pamatojums un jāizskaidro konkrētu saistību izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas, balstoties uz lielāku iespējamību, ka šīs saistības izraisīs plašu Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktā aprakstītās kaitīgas ietekmes izplatīšanos (nevis saistības, kas netiek izslēgtas). Šajā nolūkā tām savs novērtējums būtu jābalsta uz atbilstošām metodēm, tai skaitā kvantitatīvu analīzi, lai konstatētu kaitīgas ietekmes izplatīšanās un dalībvalsts vai Savienības ekonomikas apjomīga traucējuma risku un pakāpi.
- (23) Nepieciešamību veikt izslēgšanu, to pamatojot ar kaitīgas ietekmes izplatīšanās risku, varētu ietekmēt tirgus apstākļi iekšējās rekapitalizācijas laikā, it īpaši, ja uzņēmums grūtībās nonāk tad, kad finanšu sistēma ir pakļauta ievērojamai spriedzei vai cieš no uzticēšanās trūkuma. Risks, ka noregulējuma instrumentu piemērošanai un pilnvarām varētu būt ievērojama, tieša vai netieša negatīva ietekme uz finanšu stabilitāti un uzticēšanos tirgum, būtu jārisina noregulējamības novērtējumā, kas paredzēts Direktīvas 2014/59/ES pielikuma C iedaļas 26. punktā. Tādēļ, saskaņā ar minētās direktīvas 44. panta 3. punktu izslēdzot konkrētas saistības no iekšējās rekapitalizācijas, to pamatojot ar kaitīgas ietekmes izplatīšanās risku, noregulējuma iestādei būtu jāpaskaidro, kādēļ noregulējuma plānošanas gaitā nav tikuši apsvērti šķēršļi iekšējai rekapitalizācijai, ja šie izņēmumi rada šķēršļus noregulējamībai. Noregulējuma iestādei būtu arī jānovērtē, vai sekas – kaitīgas ietekmes izplatīšanās – izriet no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas attiecīgajām saistībām, vai minētā piemērošana tās ievērojami pastiprina, vai arī šādas sekas faktiski izriet no iestādes grūtībām kā tādām.

- (24) Kaitīgas ietekmes izplatīšanās risks var būt tiešs, ja tiešie zaudējumi, kas būs radušies noregulējamās iestādes darījuma partneriem, izraisa šo darījuma partneru (un attiecīgi to darījuma partneru) saistību neizpildi vai apjomīgas problēmas saistībā ar to maksātspēju. Iespējai, ka viena vai vairākas finanšu iestādes līdz ar iekšējo rekapitalizāciju nonāk grūtībās, nebūtu automātiski jāizraisa saistību izslēgšana no iekšējās rekapitalizācijas. Lēmumi par izslēgšanu būtu jāpieņem proporcionāli sistēmiskajiem riskiem, kurus var radīt tieša kaitīgas ietekmes izplatīšanās.
- (25) Kaitīgas ietekmes izplatīšanās risks var būt arī netiešs, piemēram, saistīts ar tādu konkrētu tirgus dalībnieku kā ieguldītāji, uzticēšanās zudumu vai ar aktīvu cenu ietekmi. Svarīgs netiešs kaitīgas ietekmes izplatīšanās kanāls var būt tas, ka zūd uzticēšanās finansējuma tirgiem (mazapjoma finansējums un lielapjoma finansējums): izsīkst piedāvājums, tiek pieprasīta lielāka peļņas norma – vispār vai attiecībā uz iestādēm, kuru iezīmes ir līdzīgas iestādēm, kas nonākušas grūtībās, vai iestādes ar nepietiekamu likviditāti veic savu aktīvu ārkārtas pārdošanu.
- (26) Veicot konkrētu saistību iekšējo rekapitalizāciju, varētu notikt vērtības zudums, ja šīs saistības ietilpst sekmīgā darbības jomā, kas citādi radītu bankai ievērojamu pievienoto vērtību, piemēram, veicot pārdošanu pircējam no privātā sektora. Lai noregulējuma iestāde konkrētas saistības vai saistību kategoriju izslēgtu no iekšējās rekapitalizācijas, saglabātajai vērtībai vajadzētu būt pietiekamai, lai (potenciāli) uzlabotu neizslēgto kreditoru stāvokli – pretstatā stāvoklim, kad attiecīgas saistības nebūtu izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas. Tādēļ noregulējuma iestādes var izslēgt konkrētas saistības no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta d) apakšpunktu, kad citu kreditoru ieguvums no izslēgšanas būtu lielāks par to iemaksām zaudējumu segšanai un rekapitalizācijai, ja izslēgšana nenotiktu. Tas tā var būt, piemēram, gadījumā, kad saglabāto vērtību varētu nepārprotami identificēt ar atbilstošu tās atbildzības pieaugumu, ko maksā pircējs no privātā sektora.
- (27) Novērtējot potenciālo ieguvumu (vērtības saglabāšana attiecībā uz izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas), Komisija attiecīgi Direktīvas 2014/59/ES 36. panta 16. punktā un 49. panta 5. punktā ir pilnvarota pieņemt regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz vērtēšanu noregulējuma vajadzībām, kā arī uz atvasināto instrumentu vērtēšanu. Atkarībā no piemērojamām metodēm papildu zaudējumi var rasties no atvasināto instrumentu pozīcijas slēgšanas un pārsniegt attiecīgo saistību potenciālu iekšējās rekapitalizācijas jomā, radot papildu zaudējumus, kas var palielināt iekšējās rekapitalizācijas slogu citiem noregulējamās iestādes kreditoriem. Papildu zaudējumi var izrietēt no aizstāšanas izmaksām, kas radušās darījuma partnerim, vai izmaksām, kuras radušās noregulējamajai iestādei, atjaunojot atvērto riska ierobežošanas darījumus, kas nav atspoguļotas atvasināto instrumentu turpinātas darbības vērtībā. Šādos apstākļos noregulējuma iestādei būtu jānovērtē, vai minētais vērtības samazinājums nozīmētu, ka neizslēgtu kreditoru zaudējumi būtu lielāki nekā zaudējumi apstākļos, kad attiecīgās saistības būtu izslēgtas no iekšējās rekapitalizācijas. Izslēgšanu nevarētu pamatot ar tīri spekulatīviem apsvērumiem par potenciālu vērtības pieaugumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Šajā regulā ir izklāstīti noteikumi, kas papildus konkretizē Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktā paredzētos izņēmuma gadījumus, kuros noregulējuma iestāde konkrētas saistības var pilnīgi vai daļēji izslēgt no norakstīšanas vai konvertācijas [konversijas] pilnvaru piemērošanas, ja tiek piemērots iekšējās rekapitalizācijas instruments.

2. Šīs regulas noteikumus piemēro noregulējuma iestāde, ko dalībvalsts izraudzījusi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 3. pantu, un Vienotā noregulējuma valde, veicot savus uzdevumus saskaņā ar pilnvarām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. jūlija Regula (ES) Nr. 806/2014, ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

2. pants

Tvērums

Šī regula attiecas uz vienībām, kas minētas Direktīvas 2014/59/ES 1. panta 1. punkta a)–e) apakšpunktā.

3. pants

Definēti termini

Šajā regulā ir lietoti Direktīvas 2014/59/ES 3. pantā definētie termini. Papildus tam šajā regulā ir lietoti arī šādi definēti termini:

- 1) "tieša kaitīga ietekme" ir situācija, kad noregulējamās iestādes darījuma partnera tiešie zaudējumi no iestādes saistību norakstīšanas izraisa šāda darījuma partnera saistību neizpildi vai tuvākajā laikā, visticamāk, izraisīs saistību neizpildi;
- 2) "netieša kaitīga ietekme" ir situācija, kad iestādes saistību norakstīšana vai konvertācija [konversija] izraisa tirgus dalībnieku negatīvu reakciju, kas ievērojami apgrūtina finanšu sistēmu un potenciāli kaitē reālajai ekonomikai.

4. pants

Kopīgi noteikumi

1. Noregulējuma iestādes neizslēdz konkrētas saistības vai saistību kategoriju no iekšējās rekapitalizācijas, ja vien tās nav iekļautas Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 2. punktā minētajā saistību sarakstā.
2. Noregulējuma iestāde savu lēmumu par konkrētas saistības vai saistību kategorijas izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu pamato ar katra atsevišķa gadījuma izvērtējumu attiecībā uz noregulējamo iestādi, un tā šādu lēmumu nepieņem automātiski.
3. Noregulējuma iestāde ikreiz, kad tā apsver izslēgšanu saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu, un pirms konkrētu saistību vai saistību kategorijas pilnīgas izslēgšanas no iekšējās rekapitalizācijas apsver iespēju šīs saistības izslēgt tikai daļēji, ierobežojot to norakstīšanas apmēru, kur vien tas iespējams.
4. Savā konstatējumā par to, vai konkrētas saistības ir jāizslēdz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu, noregulējuma iestāde novērtē, vai laikā, kad iestādei piemēro iekšējās rekapitalizācijas instrumentu, ir ievēroti tajā minētie nosacījumi. Šis novērtējums neskar noregulējuma iestādes pienākumu ievērot noregulējuma plānu, kā noteikts Direktīvas 2014/59/ES 87. pantā.
5. Lēmumu par konkrētu saistību vai saistību kategorijas izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas piemērošanas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu pamato ar vismaz vienu no minētās direktīvas 31. panta 2. punktā minētajiem noregulējuma mērķiem.
6. Lēmumu par konkrētu saistību vai saistību kategorijas pilnīgu vai daļēju izslēgšanu no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punktu, kas nozīmētu noregulējuma fonda izmantošanu, pienācīgi pamato, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļiem atbilstošas lietderības nepieciešamību.
7. Ja noregulējuma iestāde ir pieņēmusi, ka konkrētas saistības vai saistību kategorija ticami un iespējami veicinātu zaudējumu segšanu un rekapitalizāciju un ka šīs saistības neatbilstu 44. panta 3. punktā minētajām prasībām attiecībā uz izslēgšanu, un ja minētā noregulējuma iestāde pēc tam nolemj saskaņā ar 44. panta 3. punktu pilnīgi vai daļēji izslēgt konkrētas saistības vai saistību kategoriju, kas būtu saistīts ar zaudējumu nodošanu tālāk noregulējuma fondam, tā paskaidro katru no šiem aspektiem:
  - a) izņēmuma gadījumi, kas atšķiras no apstākļiem noregulējuma plānošanas laikā tādā ziņā, ka šīs saistības ir nepieciešams izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas laikā, kad tiek veiktas noregulējuma darbības;
  - b) kādēļ noregulējuma plānošanas laikā nebija iespējams paredzēt izslēgšanas nepieciešamību un, konkrētāk, izņēmuma gadījumus, kas to izraisa;
  - c) ja izslēgšanas nepieciešamība bija paredzēta noregulējuma plānā, kā noregulējuma iestāde šo nepieciešamību ir risinājusi, lai novērstu to, ka tā rada šķēršļus noregulējumam.

8. Lemjot par to, vai konkrētas saistības vai saistību kategorija būtu pilnīgi vai daļēji jāizslēdz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta a) apakšpunktu, ja šāda izslēgšana nozīmētu, ka zaudējumi tiek nodoti tālāk noregulējuma fondam, noregulējuma iestāde paskaidro arī to:

- a) kā/vai tiek ievērotas prasības, kas izklāstītas šīs regulas 5. un 6. pantā; un
- b) kādēļ izslēgšanas nepieciešamība nevarēja tikt risināta, izmantojot piemērotu novērtēšanas metodi saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 36. pantu;

9. Lemjot par to, vai konkrētas saistības vai saistību kategorija būtu pilnīgi vai daļēji jāizslēdz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta b) apakšpunktu, lai saglabātu kritiski svarīgu funkciju un galveno darbības jomu nepārtrauktību, ja šāda izslēgšana nozīmētu, ka zaudējumi tiek nodoti tālāk noregulējuma fondam, noregulējuma iestāde paskaidro arī to:

- a) kā/vai tiek ievērotas prasības, kas izklāstītas šīs regulas 7. pantā;
- b) kādēļ izslēdzamās saistības ir vairāk nozīmīgas pietiekami konkrētizētu kritiski svarīgo funkciju vai galveno darbības jomu darbības nepārtrauktībai nekā saistības, kas netiek izslēgtas.

10. Ja noregulējuma iestāde konkrētas saistības vai saistību kategoriju pilnīgi vai daļēji izslēdz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktu, lai novērstu kaitīgas ietekmes izplatīšanos, ja šāda izslēgšana nozīmētu, ka zaudējumi tiek nodoti tālāk noregulējuma fondam, noregulējuma iestāde paskaidro arī to:

- a) kā/vai tiek ievērotas prasības, kas izklāstītas šīs regulas 8. pantā;
- b) kādēļ tieši izslēgtās saistības drīzāk varētu radīt tāda veida kaitīgas ietekmes izplatīšanos, kas aprakstīta Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktā, nevis saistības, kas netiek izslēgtas.

11. Ja noregulējuma iestāde konkrētas saistības vai saistību kategoriju pilnīgi vai daļēji izslēdz saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta d) apakšpunktu, lai novērstu kaitīgas ietekmes izplatīšanos, ja šāda izslēgšana nozīmētu, ka zaudējumi tiek nodoti tālāk noregulējuma fondam, noregulējuma iestāde paskaidro arī to, kā/vai tiek ievērotas šīs regulas 9. pantā noteiktās prasības.

5. pants

Izslēgšana, kas pamatota ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta a) apakšpunktā minēto neiespējamību veikt iekšējo rekapitalizāciju

1. Noregulējuma iestāde var konkrētas saistības vai saistību kategoriju izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas vienīgi tad, ja šķēršļi, uz kuriem tā norāda saistībā ar šādu iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanu, liedz tai notikt pieņemamā laikposmā – neatkarīgi no noregulējuma iestādes centieniem.

2. Konkrētāk, attiecībā uz 1. punktu noregulējuma iestāde, pirms izdarīt konstatējumus par 1. punktā minēto izslēgšanu, ievēro šādas prasības:

- a) noregulējuma iestādes pienākums noregulējuma plānā sniegt aprakstu par procesiem, kā pienācīgā termiņā nodrošināt tādas informācijas pieejamību, kas nepieciešama novērtēšanai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 36. un 49. pantu;
- b) noregulējuma iestādes pienākums novērst šķēršļus attiecībā uz iestādes noregulējamību, tostarp apstākļus, kas varētu izraisīt izslēgšanu, kuru varēja paredzēt noregulējuma plānošanas procesā, kad šādi potenciālie izņēmumi ir uzskatāmi par šķēršļiem noregulējamībai.

6. pants

Pieņemams laikposms

1. Noregulējuma iestāde, cenšoties konkrētas saistības vai saistību kategoriju izslēgt no iekšējās rekapitalizācijas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta a) apakšpunktu un lai noteiktu, kas ir uzskatāms par "pieņemamu laikposmu", nosaka:

- a) kad ir jānosaka galīgā norakstāmā summa;
- b) līdz kuram termiņam būtu jāveic visi uzdevumi, kas nepieciešami šo saistību iekšējai rekapitalizācijai, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, ņemot vērā stāvokli laikā, kad tiek veiktas noregulējuma darbības.

2. Nosakot 1. punktā minētās prasības, noregulējuma iestāde novērtē:
- a) nepieciešamību publicēt lēmumu par iekšējo rekapitalizāciju un noteikt iekšējās rekapitalizācijas summu un tās galīgo sadalījumu pa dažādām kreditoru kategorijām;
  - b) šāda lēmuma atlikšanas ietekmi uz uzticēšanos tirgum, potenciālo tirgus reakciju, piemēram, likviditātes aizplūšanu un noregulējuma darbību iedarbīgumu, ņemot vērā:
    - i) vai tirgus dalībniekiem ir zināmas iestādes grūtības un neizdošanās risks; un
    - ii) vai tirgus dalībniekiem ir pieejama informācija par iestādes grūtību sekām vai potenciālo neizdošanos;
  - c) tirgu darbības sākuma laikus, ciktāl tie var ietekmēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un kaitīgas ietekmes izplatību;
  - d) atsaucē datumus, kuros ir jāievēro kapitāla prasības;
  - e) datumus, kuros iestādei ir jāveic maksājumi, un attiecīgo saistību termiņus.

7. pants

Izslēgšana, kas pamatota ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto kritiski svarīgo funkciju un galveno darbības jomu saglabāšanu

1. Noregulējuma iestāde var izslēgt saistības vai saistību kategoriju, pamatojot ar to, ka ir nepieciešami un samērīgi saglabāt konkrētas kritiski svarīgas funkcijas, ja tā uzskata, ka saistības vai saistību kategorija ir saistīta ar kritiski svarīgu funkciju, kuras nepārtrauktībai nav nepieciešams veikt šo saistību vai saistību kategorijas iekšējo rekapitalizāciju, ja ir izpildīts jebkurš no šādiem elementiem:
- a) šo saistību vai saistību kategorijas iekšējā rekapitalizācija apdraudētu šo funkciju, jo ir pieejams finansējums vai pastāv atkarība no darījuma partneriem, piemēram, riska ierobežošanas darījuma partneriem, infrastruktūras vai iestādes izmantoto pakalpojumu sniedzējiem, kuriem var būt liegts vai kuri pēc iestādes iekšējās rekapitalizācijas nevēlas turpināt darījumus ar to;
  - b) attiecīgā kritiski svarīgā funkcija ir pakalpojums, ko iestāde sniedz trešām personām un kas ir atkarīgs no šo saistību nepārtrauktas izpildes.
2. Noregulējuma iestādes var izslēgt saistības, kas ir nepieciešamas riska pārvaldībai (riska ierobežošanai) kritiski svarīgu funkciju kontekstā vienīgi tad, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
- a) riska pārvaldība (riska ierobežošana) ir atzīta prudenciālās uzraudzības vajadzībām un ir būtiska, lai uzturētu darbības, kas saistītas ar kritiski svarīgām funkcijām;
  - b) iestādei nebūtu iespējams aizstāt izbeigtu riska pārvaldības pasākumu ar saprātīgiem noteikumiem termiņā, kas nepieciešams kritiski svarīgo funkciju uzturēšanai.
3. Noregulējuma iestāde var izslēgt saistības, lai saglabātu finansējuma attiecības vienīgi tad, ja ir izpildīti abi šādi nosacījumi:
- a) noregulējuma iestāde novērtē, ka finansējums ir būtisks, lai saglabātu kritiski svarīgu funkciju;
  - b) ņemot vērā šīs regulas 6. pantu, iestādei nebūtu iespējams aizstāt finansējumu laikposmā, kas nepieciešams, lai uzturētu kritiski svarīgo funkciju.

4. Noregulējuma iestāde neizslēdz konkrētas saistības vai saistību kategoriju, pamatojoties tikai uz kādu no šādiem faktoriem:
- a) tās termiņš;
  - b) prognozes par finansējuma izmaksu pieaugumu, kas neapdraud kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību;
  - c) prognoze par turpmāko potenciālo peļņu.
5. Noregulējuma iestādes var izslēgt konkrētas saistības vai saistību kategoriju, pamatojot ar to, ka ir nepieciešami un samērīgi saglabāt pamatdarbības virzienu, ja šo saistību izslēgšana ir kritiski svarīga, lai saglabātu noregulējamās iestādes spēju turpināt galveno darbību, pakalpojumus un darījumus un lai sasniegtu Direktīvas 2014/59/ES 31. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos noregulējuma mērķus.

8. pants

Izslēgšana, kas pamatota ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktā minēto kaitīgas ietekmes izplatīšanās novēršanu

1. Apsverot izslēgšanu, kas pamatota ar tiešas kaitīgas ietekmes izplatīšanās risku, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktu, noregulējuma iestādēm pēc iespējas ir jānovērtē noregulējamās iestādes savstarpējā saistība ar tās darījuma partneriem.

Pirmajā daļā minētais novērtējums ietver visus šādus elementus:

- a) apsvērumi par riska darījumiem ar attiecīgiem darījuma partneriem attiecībā uz risku, ka šādu riska darījumu iekšējā rekapitalizācija varētu izraisīt problēmu ķēdes reakciju;
- b) tādu darījuma partneru sistēmiskais svarīgums, kuriem pastāv risks nonākt grūtībās, it īpaši attiecībā uz citiem finanšu tirgus dalībniekiem un finanšu tirgus infrastruktūras pakalpojumu sniedzējiem.

2. Apsverot izslēgšanu, kas pamatota ar tiešas kaitīgas ietekmes izplatīšanās risku saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta c) apakšpunktu, noregulējuma iestāde pēc iespējas novērtē izslēgšanas nepieciešamību un samērīgumu, balstoties uz vairākiem objektīvi nozīmīgiem rādītājiem. Rādītāji, kas var būt nozīmīgi šim gadījumam, ietver:

- a) to iestāžu skaitu, lielumu un savstarpējo saistību, kas ir līdzīgas noregulējamajai iestādei, ciktāl tas varētu izraisīt plaši izplatītu uzticēšanās trūkumu banku nozarei vai finanšu sistēmai kopumā;
- b) to fizisko personu skaitu, kuras tieši un netieši ietekmē iekšējā rekapitalizācija, noregulējuma darbības publiskums un atspoguļojums presē, ciktāl tam ir nozīmīgs risks apdraudēt vispārējo uzticēšanos banku nozarei vai finanšu sistēmai kopumā;
- c) iekšējās rekapitalizācijas ietekmēto darījuma partneru (tostarp nebanku sektora tirgus dalībnieku) skaitu, lielumu un savstarpējo saistību, tostarp ar tirgus dalībniekiem no nebanku sektora un šo darījuma partneru veikto kritiski svarīgo funkciju svarīgumu;
- d) darījuma partneru spēju funkcijas nodrošināšanas nolūkā gūt pieeju alternatīviem pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir novērtēti kā aizstājami, ņemot vērā konkrēto situāciju;
- e) jautājumu par to, vai pēc iekšējās rekapitalizācijas ievērojams skaits darījuma partneru atsauktu finansējumu vai pārtrauktu veikt darījumus ar citām iestādēm vai arī līdz ar šādu tirgus dalībnieku iekšējo rekapitalizāciju apstātos tirgus pareiza darbība, it īpaši gadījumā, kad tiktu zaudēta vispārējā uzticēšanās tirgum vai iestātos panika;
- f) plaši izplatītu atteikumu sniegt īstermiņa finansējumu vai noguldījumus nozīmīgā apmērā;
- g) tādu iestāžu skaitu, lielumu vai nozīmīgumu, kurām pastāv risks, ka iestājas agrīnas intervences nosacījumi vai tiek izpildīti nosacījumi attiecībā uz faktiskām vai iespējamām grūtībām (maksātnespēju) saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 4. punktu;

- h) risku, ka notiek nozīmīga kritiski svarīgu funkciju pārtraukšana vai šādu funkciju nodrošināšanas cenu nozīmīgs pieaugums (par ko liecina izmaiņas tirgus apstākļos attiecībā uz šādām funkcijām vai to pieejamību), vai darījuma partneru un citu tirgus dalībnieku gaidījumi;
- i) plaši izplatītu, nozīmīgu iestāžu akciju cenu vai iestāžu turēto aktīvu cenu samazinājumu, it īpaši, ja tie var ietekmēt iestāžu kapitāla stāvokli;
- j) vispārēju un plaši izplatītu iestādēm pieejamā īstermiņa vai vidēja termiņa finansējuma samazinājumu;
- k) ievērojamu kaitējumu starpbanku finansēšanas tirgus darbībai, par ko liecina ievērojams nodrošinājuma rezerves prasību palielinājums un iestādēm pieejamā nodrošinājuma samazinājums;
- l) plaši izplatītu un nozīmīgu cenu palielinājumu attiecībā uz kredītriska apdrošināšanu vai iestāžu vai citu tirgus dalībnieku, kuri ir nozīmīgi iestāžu finansiālajam stāvoklim, kredītreitinga pasliktināšanos.

9. pants

Izslēgšana, kas pamatota ar Direktīvas 2014/59/ES 44. panta 3. punkta d) apakšpunktā minēto vērtības samazinājuma novēršanu

1. Noregulējuma iestādes var izslēgt konkrētas saistības vai saistību kategoriju no iekšējās rekapitalizācijas, ja šāda izslēgšana novērstu vērtības zudumu tā, ka neizslēgto saistību turētājiem tas būtu izdevīgāk par minēto saistītu iekšēju rekapitalizāciju.
2. Lai novērtētu, vai ir izpildīts 1. punktā minētais nosacījums, noregulējuma iestādes salīdzina un izvērtē visu kreditoru rezultātus, kas izriet no potenciālas iekšējās rekapitalizācijas un tās neveikšanas, saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 36. panta 16. punktu un 49. panta 5. punktu.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2016. gada 4. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER